

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Quid in hac tota Historia obseruandum. n. 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1637.

De hora
Considerationis.

bitatis incumbit, sed Missio hæc vniuersa, cuius partem laboribus, at verò integram orationibus apud Deum procurandam suscepistis. Quod cum ita sit, illud etiam diligentiam vestram excitare atque acuire debet, quòd in Collegijs multa adiumenta suppetant ad vos officij vestri commonfaciendos: In Missione ista quisque sibi ipsi quodammodo Rector constitutus est & minister, & Præfectus spiritus, & visitator, & excitator, & Monitor; quæ officia singula nisi singuli accuratè præstetis quàm faciliè deperibit tempus, & cum tempore occasio omnis profectus! Itaque mihi sæpius in mentem venit quod superioribus localibus præscribitur de Hora Considerationi quotidie vel alternis diebus impendenda, id vobis omnibus tanquam apprimè necessarium commendare, vt saltem alternis septimanis, vel singulis mensibus horam vnã huic curæ seponatis, atque in ea vobiscum & cum Deo attentè consideretis quomodo in primis se habeat status animæ vestræ, tum etiam aliorum quibuscum versamini; quid impedimenti interueniat & distractio- nis; quibus remedijs vtendum censeatis. Vnumquemque enim vestrum posuerunt Custodem in vineis, non in vna tantum (quod eorum est qui toti sunt in Contemplatione,) sed in multis vineis, quarum præcipua est illa animæ vestræ, tum deinde aliorum. Iam vero Custodis esse scitis non solum fures arcere, & vulpeculas capere nè vineas demoliantur, sed vites singulas sigillatim visitare, putare, ab ardore nimio vel humore defendere, & si quæ alia sunt ad vineæ culturam necessaria, fructuumque incrementum sollicitè procurare, quod quâ ratione alia sperare potestis vos diligentius præstituros quam si singula frequenter perlustratis? Sed quoniam quo longius in oratione progredior eò plura occurrunt dicenda de dignitate, de onere, de solitudine etiam quam quisque de se & alijs habere debet in hac nostra Missione, vno verbo omnia me comprehendisse existimabo, cum id quod à Christo Domino mihi ante alios dictum esse satis video vobis omnibus dixerò *vigilate*. Sic enim & Custodis attentus, & fidelis serui, & prudentis Virginis, & villici non dissipantis, & amantis sponsæ, & filij facientis voluntatem Patris munera perficietis, quæ omnia singulis incumbunt; post quos labores fideliter exactos intrabitis in gaudium Domini; quod omnibus exopto, & me Sanctis sacrificijs & precibus ex animo commendo.

Quid in
hac tota
Historia
obseruan-
dum.
Ruff. in

Hist. Na-
zian. or.
de Basilio.
Hist. Trip.
i. 6. c. 2.
vid. vti-
cen.

XXXIII.

Hæc sunt quæ verbo & exemplo tradita reperi ab al-
terius sæculi Anno octogesimo ad huius trigésimum quintum quæ quidem
ad nostram Societatem pertinent, nam vniuersam historiam persecutionis
complecti mei non erat instituti, & esset infinitum: multa etiam excidisse
necesse est quæ nostra sunt, vt initio adnotauimus. Illud verò in primis in hac to-
ta Historia animaduertendum venit, Quemadmodum olim Arriani mag-
num Athanasium, Valens Basilius, Iulianus Apostata Clerum vniuersum,
Wandali Catholicos in Africa, Theodora Syluerium Pontificem in Italia
Religionis quidem causâ persecuti sunt, cum essent ipsi hæretici, varia tamen
his

his crimina affingentes, illi Necromantia, huic incontinentia, alijs seditionis concitata, aut secreta cum hostibus per literas communicationis, vt suam ipsi dissimularent iniuria turpitudinem, populum in Sanctos inculpatosque viros inuidia fistorum scelerum inflammarent; eundem prorsus modum tenuisse hos nostros Religionis deformatores, Magistratum, inquam, Angliae Haeticum. Lege primu[m] sanxerunt praecipuos Catholicae Religionis Actus in Laetae Majestatis criminibus esse ponendos (vt sacris Ordinibus ritu Catholico fuisse inauguratum & in Angliam reuertisse, vt Sacerdotem domo recipisse, vt ab haeresi vel absoluisse, vel esse absolutum, vt suafisse cum Romana Ecclesia reconciliationem, & Pontificem summum agnouisse cum potestate Primatem) Tum si quem reum horum cuiuslibet peregissent, id non simpliciter in Accusationis forma describebant, sed adiunctis seditionis, & turbatae pacis publicae vocabulis, criminibusque, vt quoniam etiam post sanctitas factum videbatur his solis de causis quemquam appellare, (quando Sacerdotes Catholici vbiq; terrarum essent in honore & veneratione, & nemo sit qui a peccatis absolui non desideret, aut Pontificem non agnoscat Superiorem) miscendarum rerum & turbulentiae nominibus intertextis, populi cogitationem auerterent a vera Religionis solaque Causa; Saepe etiam machinare Regum necis insimulabant, cum neque testes subornati id possent, neque vellent disertis verbis affirmare, & qui accusabantur conspira- tionem nunquam se antea vidissent quam simul in iudicium producerentur; Atrociam vero haec crimina sepe semper dilui condonarique potuissent vno ingressu haetici templi, vna cum haetico Ministro conferendi causa congressione. Quis autem seditionis nebulosus, aut cruentus sicarius (quales apud vulgus fingunt esse Sacerdotes) vllibi getium tam facilem obtinet condonationem? lam vero quoniam de fidelitate suspicionem faciebant, tum Elizabetha, tum Iacobo & Carolo regnantibus; Quis Carolo Regi in ea necessitate fidelior in quam postremis regni annis coniectus est, quam fuere Catholici; qui aut omnes sunt illum secuti, aut quia toronae hostibus non adhaesere, vexati, re ipsa monstrantes cum Iusiurandum (quod vocant fidelitatis) tam constanter respuerunt non fuisse illud Infidelitatis argumentum, sed Religionis, quando iidem qui fortunis omnibus & gratia ex cedere maluerunt quam id iusiurandum iurare, fortunas omnes vitamque eidem Regi tuendo conseruandoque profuderunt. Quo in obsequio fuere etiam Sacerdotes complures, non minus a lacres ad Ius Regium retinendum quam si a tot retro regibus non Carceres, non tormenta, non Cruces paratae essent, sed permagna munerum beneficia, atque amplissima praemia.

XXXIV. E re autem fuit haeticorum a istorum neminem palam plectere solius Catholicae Regionis causam, tum ne Catholicos vndequeque Principes irritarent; tum quia nulla lege antiqua in eos agere potuissent; Nimis etiam fuisset absurdum & absolum id crimini perpetuo vertere quod Sanctissimis viris toto orbe terrarum in fide est & vsu quotidiano; ac deinde

1635.

Religio
causa in An
glia perse-
cutionis.Catholici
Regibus
fidelissimi.